

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Reverendissimo Celsissimoqve Principi Ferdinando Episcopo
Paderbornensi Coadivtori Monasteriensi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

REVERENDISSIMO CELSISSIMO QV
PRINCIPI
FERDINANDO
EPISCOPO PADERBORNENSI
COADIUTORI MONASTERIENSI
S. R. I. PRINCIPI
COMITI PIERMONTANO
ET
LIBERO BARONI DE FVRSTENBERG

Felicissima omnia

devoto animo

precatur

HERMANNUS CONRINGIUS.

 Onsecro Celsissimo Nomini Tuo,
PRINCEPS, librum nec magnum mo-
le nec tractatione eleganter politum,
atq; adeo hactenus fateor ara isthac sa-
cra indignum: qui tamen argumento saltim suo hoc
ipsum promeretur. Enimvero agit ille de Scholis,
non puerilibus, sed iis in quibus sublimior quævis
literatura doceri consuevit: quæ illarum origo, quis
status, quæ fortuna, qualia instituta, qui mores, qui
ritus, & quidem ut illa omnia & ubivis gentium
& omni tempore sese habuerint. Hæc narranti-
bus aures benevolas præbere, non utique alienum a
magnitudine sua existimare, forte etiam Regum ac
Principum optimi possunt: quandoquidem iidem
scholas ejusmodi magnificis impensis & instituere
& fovere, ad gloriam imò officium suum pertinere,
jure merito passim terrarum arbitrantur. Quemad-
modum videlicet ex civilium rerum historia rei-
publicæ ipsiusmet regendæ prudentia accipitur,
ita & literariæ ejusmodi narrationes idoneæ sunt
docere rectam Scholas illustriores quasq; instituen-
dicationem: quæ peritia Regibus Principibusq; me-
lioribus non minus ac reliqua civitatis gubernandæ
ars est conveniens. Etsi vero ex commentariis
hujus generis tantum proficere non sit cujuslibet,
aut

aut etiam fieri id omnino nequeat; justum tamen est, ut saltem ex illis non minus voluptatem capiant Scholarum nutritii Principes, quam ex belli pacisque negotiorum relationibus, ac proinde hæc etiam curatio non sit illorum fastigio indigna. Eius magni ordinis neminem illud ipsum, CELSISSIME PRINCEPS, Te rectius intelligere, equidem haud dubito. Præterquam enim quod liberaliter habeas à magno patruo inque sacro Principatu antecessore Theodoro constitutam Academiam, quod item studio rerum antiquarum omnium mire capiaris, imo omnigenam colas literaturam ejusque rerum peritia multum delecteris: quod rarum est Principis Tui generis decus: ipsemet usque adeo vales rerum quarumvis veterum notitia, ne quid nunc dicam de Poëtica facundia, quo in campo plane sine æmulo regnas, ut Tuæ Principum classis similem Germania nunquam viderit, forte nec unquam sit visura. Id quod, ne cui videar plus justo Tui venerationi ex affectu tribuisse, efficiunt re ipsa quæ in lucem publicam jam tum edidisti, cum Poëmatum librorum Paderbornensia Poëtico pariter & Historico calamo illustrata Monumenta, sine exemplo & doctrina varia & elegante cultu longe præclarissima. Nullus dubito autem; multo maxime

);(3

animum

animum illum Tuum, præstante & eruditione & virtute & bene de publico ac posteritate merendi studio incomparabilem, patefactum omnibus etiam futuris seculis iri, simul in vulgus prodierit illud quod nunc adeo sub manibus tibi est volumen grande, de Sacrae Tuæ ditionis Principatusque rerum ab omni retro ævo ad hanc usque tempestatem repetita memoria. Spero autem vel hoc opere, vel alio quodam singulari, antiqua quælibet scitu digna etiam reliquæ Tuæ Angariæ ac Westphaliæ narratum iri, pro ea quâ vales omnium istorum cognitione pariter & studio. Et vero ex terris istis fortissimi quondam Germaniæ populi prodierunt, etiam illi quorum origo passim ignoratur. Me sane iudice, ipsosmet Marcomannos Harudes & Sedusios vetustissimas sedes non alibi habuisse, indicant vocabula oppidorum quæ etiamnum supersunt. Quemadmodum videlicet à Marca hodie Comitatus Marcano, ita olim Marcomannis fuisse nomen: ab eo quod nunc Dusburgum audit Sedusios quondam appellatos, & Harudum oppidum illud quod nunc popularibus dicitur **Rüden ander Har** fuisse olim, mihi sane per est verosimile. Illos autem tres populos in unum denique Marcomannorum nomen coaluisse, & Maraboduo
duce

duce Bojohemum, pulsus trans Danubium aut in
servitum redactis Bojis, Gallica gente, notum ex
Romana Historia: nisi forte Sedusii & Harudes
Quadorum sibi cognomentum adsciverint, propria
in Moravis condita republica. Quantum conjicio
autem, ipsi hi populi, pulsus post à Czechis Venedis,
aut sponte relicta Germania, Noricoq; occupato, Bo-
joarii nunc cognominantur. Francos præterea illos,
qui Rheno trajecto in Galliam commigraverunt,
ex iisdem terris fuisse oriundos, ego quidem itidem
censeo. Illud sane nomen præter alios sibi assumpsisse
& Bructeros & Chamavos & Ampsivarios & Am-
brivarios & Angrivarios, haud difficile est probatu.
Superant vero etiamnum in vicinia Tuæ dioceseos,
PRINCEPS, vestigia illarum appellationum.
Chamavorum in oppido quod nunc vulgo Kamen,
Bructerorum autem in Broec oppidulo, etsi quo
tempore Francum cognomentum hi acceperunt,
patriis pridem antiquis sedibus pulsus, ad ripam Rheni
Germanicam circa Vangiones confederint. Sed
& Ampsivarios dictos à flumine quod accoluerunt,
nunc *Amser* vel *Emser* vocato, & Ambrivarios
ab Ambro amne ut antehac & Sicambros, Angriva-
rios autem ab *Anger* fluvio qui in Ducatu Bergensi
Rheno mergitur, post à sese cognominata loca *Am-
germün*

germānde/ Angerhusen/ zum Angern/ non
futilibus potest probari argumentis. Nec vero
est quod dubitare quem faciat, Francorum no-
men iis in locis haud superstes. Id enim conti-
git, quia omnes isti Franci in Galliam transferunt,
nulla in Germania sobole relicta: secus quam fe-
cerunt illi quorum posteritas etiamnum Orien-
talem Franciam incolit, cum tamen jam Sidonius
Apollinaris dixerit

Ulvosa Francum Nicer abluit unda,
imo jam Ausonii ætate fuerit

Francia mixta Suevis,
perinde ut ibi hodie: quia etiam omnes populorum
illorum terras Westphali Saxones in suam ditionem
ac nomen deinde transtulerunt. Etiam hæc, inquam,
& familia Te traditurum PRINCEPS CELSIS-
SIME equidem spero; quandoquidem cum pri-
mis hoc vergit ad Westphaliæ gloriam: certe non
minus atque illud omne quod Monumenta Tua
Paderbornensia jam tum docuerunt. Et vero ut
ego hæc quoque spem istam meam non dissimulem,
quam maxime facit admiratio Tuæ harum quo-
que rerum excellentis peritiæ: idque quandoqui-
dem præter alia Tuum hoc omnis vetustatis stu-
dium mihi certum paulo ante præbuit argumen-
tum,

tum, haud fore ingrati Eminentia Tuæ dignitati
(liceat mihi per mores nuperrime demum ceptos
de Te usurpare, appellationem olim communem
Episcopis quibusvis) factam abs me libri hujus con-
secrationem. Ne quid vero dissimulem, id uti aude-
rem incitavit me porro, cum exemplum multorum
præstantium scriptorum, qui cum ingenii sui mo-
numenta Celsissimo nomini Tuo inscripserunt per-
quam benigne fuerunt excepti: tum præcipue inusi-
tata illa gratia qua me jamdudum es profecutus. De-
cem videlicet jam & quod excurrit annos est, cum
nihil tale expectantē, non Epistola duntaxat longe
humanissima, sed etiam donato Illustrium Poëma-
tum libro, honorare me non dubitasti. Ex eo autem
& literis frequentibus manu propria quasi ad fami-
liarem exaratis, & muneribus compluribus, proba-
tam semel benevolentiam plusquam Principalem
confirmasti; ac proinde etiam mihi fecisti audaciam,
vicissim, non attento propemodum fastigio Tuo, li-
terarium commercium tecum instituendi. Ad hoc
in opere illo tuo incomparabili Paderbornensium
Monumentorum illo me invidendo præconio
publice affecisti, ut nemini non queat apparere,
dum supra meritum laus exsurgit, quam sit exuber-
ans Tua erga me benevolentia. Quemnam vero non

): ():

etiam

etiam iusto audaciorē reddat tantus Celsissimi imo
& literatissimi Principis affectus? Me ad libri huius
consecrationem etiam hoc Tuo favore impulsū
esse, equidem haud diffitebor. Coëgit vero huc
etiam officii mei ratio: quia scilicet postulat grati-
tudo, ut meum aliquod exstet, etiam ad posterita-
tem, venerationis qua Eminentes virtutes Tuas colo
monumentum. Haud me fugit quidem, tenue
hoc omne esse & longe majora Tibi offerenda:
at vero nunc quidem aliquid grande ad manum
non est quod Nomini Tuo dedicem, & fortassis
argumentum hoc literarium affectui eruditi Princi-
pis sic satis est conveniens. Quod si tamen & Tu
CELSISSIME DOMINE perrexeris favere, & se-
nectuti meæ valetudinem ac vires Deus concesserit,
majore Te religione abs me affectum aliquando
iri, sancte polliceor. Helmestadii in Academia
Julia IX Kalendar. Augusti MDCCXXIV.

HERMAN-